

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-04088/2015-ERU

V Ostravě dne 15. května 2015

Č. j. 04088-3/2015-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení dle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. KO-04088/2015-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost **Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s., nemocnice Středočeského kraje**, se sídlem Máchova 400, 256 01 Benešov, IČO: 272 53 236, ve věci podezření ze spáchání deseti správních deliktů dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost **Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s., nemocnice Středočeského kraje**, se sídlem Máchova 400, 256 01 Benešov, IČO: 272 53 236 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že jako držitel licence na rozvod tepelné energie v rámci vymezeného území označeném jako „Benešov – nemocnice + tržnice“ v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona

- a) pravidelně neověřoval správnost měření vlastního měřicího zařízení, když měřil dodávku tepelné energie neověřenými měřicími zařízeními, a to měřicími zařízeními
- výrobní číslo [REDAKCE] v období nejméně od 8. ledna 2011 do 2. října 2014 v odběrném místě „budova dopravy“ odběratele Zdravotnická záchranná služba Středočeského kraje, příspěvková organizace, se sídlem Kladno, Vančurova 1544, PSČ 272 01, IČO: 750 30 926,
 - výrobní číslo [REDAKCE] v období nejméně od 8. ledna 2011 do 2. října 2014 v odběrném místě „budova Tescobarák“ odběratele Zdravotnická záchranná služba Středočeského kraje, příspěvková organizace,
 - výrobní číslo [REDAKCE] v období nejméně od 1. ledna 2012 do 2. října 2014 v odběrném místě „budova garáží“ odběratele Zdravotnická záchranná služba Středočeského kraje, příspěvková organizace,
 - výrobní číslo [REDAKCE] v období nejméně od 1. ledna 2012 do 2. října 2014 v odběrném místě „objekt hemodialyzačního centra“ odběratele společnosti Fresenius Medical Care - DS, s.r.o., se sídlem Praha 6, Evropská 423/178, PSČ 160 00, IČO: 457 90 949,
 - výrobní číslo [REDAKCE] v období nejméně od 8. ledna 2011 do 2. října 2014 pro odběrné místo „budova střední zdravotnické školy“,

b) v období nejméně od 1. ledna 2013 do 2. října 2014 neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, když neosadil vlastní měřicí zařízení dodané tepelné energie

- za účelem společné přípravy teplé vody účastníkem řízení pro odběrné místo „dům čp. 1545“ odběratele Stavební bytové družstvo Benešov u Prahy, se sídlem Benešov, Čechova ul. 1634, PSČ 256 01, IČO: 000 34 894, a vlastní spotřebu účastníka řízení,
- za účelem společné přípravy teplé vody účastníkem řízení pro odběrné místo „budova dopravy“ odběratele Zdravotnická záchranná služba Středočeského kraje, příspěvková organizace, a vlastní spotřebu účastníka řízení,
- pro odběrné místo „Tržiště“ odběratele společnosti Městská tepelná zařízení, s.r.o., se sídlem Benešov, Pražská ulice 2313, PSČ 256 01, IČO: 498 27 529,
- za účelem společné přípravy teplé vody účastníkem řízení pro odběrné místo „budova střední zdravotnické školy“,
- pro odběrné místo „budova prádelny“ odběratele pana [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE],

dopustil spáchání deseti správních deliktů dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

II. Podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníku řízení za spáchání deseti správních deliktů dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) téhož zákona ukládá **úhrnná pokuta ve výši 50 000 Kč** (slovy: padesát tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 14815.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 14815.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 4. června 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením oznámení o zahájení kontroly podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu ve věci dodržování ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 27. března 2015 Protokol č. K013015, č. j. 05286-29/2014-ERU. Kontrolovaná osoba neuplatnila vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu žádné námítky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 05286/2014-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 5. května 2014, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Účastník řízení podniká v energetickém odvětví na základě licence pro výrobu tepelné energie č. 311016256 (viz rozhodnutí Úřadu o udělení licence ze dne 7. prosince 2010, č. j. 10675-9/2010-ERU, které nabylo právní moci dne 24. prosince 2010), která zahrnuje provozovnu označenou jako „Kotelna Nemocnice Benešov“ (evidenční číslo 1; tepelný výkon 14,700 MW, 4 zdroje) nacházející se na adrese Máchova 400, 256 30 Benešov, a na základě licence pro rozvod tepelné energie č. 321016257 (viz rozhodnutí Úřadu o udělení licence ze dne 21. prosince 2010, č. j. 10676-10/2010-ERU, které nabylo právní moci dne 8. ledna 2011), která zahrnuje vymezené území označené jako „Benešov – nemocnice + tržnice“ (evidenční číslo 1; přenosová kapacita 6,500 MWt, délka parního rozvodu 0,600 km a horkovodního rozvodu 0,800 km, 4 předávací stanice).

Pára vyrobená účastníkem řízení ve zdroji je vedena parním rozvodem přímo k odběratelům a dále je redukována na výměníku pára/horká voda do horkovodních rozvodů. Dodávky tepelné energie jsou uskutečňovány v areálu účastníka řízení (tj. v areálu nemocnice) pro vlastní spotřebu účastníka řízení a k dodávkám smluvním partnerům.

Účastník řízení uzavřel dne 24. dubna 2008 se společností Městská tepelná zařízení s.r.o., IČO: 498 27 529, Smlouvu o dodávce tepelné energie číslo: [REDAKCE]. Z uvedené smlouvy, ze sdělení účastníka řízení dne 18. června 2014 při kontrole na místě a z kontroly na místě dne 2. října 2014 vyplývá, že výměníková stanice „Tržiště“ na adrese Na tržišti 1124, 256 30 Benešov, a měřicí zařízení, výrobní číslo 69537533/2014, jsou ve vlastnictví odběratele. Vztah mezi účastníkem řízení a odběratelem k uvedenému měřicímu zařízení či podmínky užívání měřicího zařízení pro účely měření dodávky tepelné energie do odběrného místa bytový dům „Tržiště“ nejsou upraveny.

Účastník řízení uzavřel dne 24. dubna 2008 se společností Fresenius Medical Care-DS, s.r.o., IČO: 457 90 949, Smlouvu o dodávce tepelné energie číslo: [REDAKCE]. Nemovitost, do které účastník řízení dodává tepelnou energii, je ve vlastnictví účastníka řízení a uvedený odběratel část nemovitosti, včetně předávací stanice, užívá na základě Smlouvy o nájmu nebytových prostor a movitých věcí ze dne 3. května 2006. Kontrolní orgán dne 2. října 2014 provedl kontrolu odběrného místa „objekt hemodialyzačního centra“ a zjistil, že platnost prvotního ověření měřicího zařízení, výrobní č. [REDAKCE] uplynula dne 31. prosince 2011 a že měřicí zařízení nebylo následně ověřeno, neboť není opatřeno úřední značkou ověření Českého metrologického ústavu.

Účastník řízení uzavřel dne 27. září 2009 s panem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], Smlouvu o dodávce tepelné energie číslo: [REDAKCE]. Kontrolní orgán dne 2. října 2014 provedl kontrolu odběrného místa „budova prádelny“, které je napojeno na parní potrubí, a zjistil, že je zde měřeno pouze množství vody v kondenzátu na vratném potrubí, a to průtokoměrem, který není opatřen žádnou úřední značkou ověření. Množství dodané

tepelné energie není měřeno, ale je vypočítáváno z vráceného kondenzátu a podle počtu cyklů praček.

Účastník řízení vyúčtovává odběrateli dodanou tepelnou energii podle množství vráceného kondenzátu v m³ a nahlášeného množství cyklů praček, kdy na jeden cyklus je stanoveno množství spotřebované páry v závislosti na velikosti pračky (velká pračka = 120 kg páry na jeden cyklus, malá pračka = 60 kg páry na jeden cyklus). Tato data jsou pak účastníkem řízení přepočítávána na množství dodané tepelné energie v GJ způsobem, který dle zjištění kontrolního orgánu nevychází z žádných předložených hodnot.

Účastník řízení uzavřel dne 27. dubna 2008 s Územním střediskem záchranné služby Středočeského kraje, IČO: 750 30 926, (nyní je uvedena příspěvková organizace nazvána jako Zdravotnická záchranná služba Středočeského kraje, příspěvková organizace) Smlouvu o dodávce tepelné energie číslo: [REDAKCE]. Vlastníkem nemovitostí, do kterých účastník řízení dodává tepelnou energii, je odběratel.

Účastník řízení zajišťuje dodávku tepelné energie pro uvedeného odběratele do tří odběrných míst označených jako „budova dopravy“, kde se měřící zařízení nachází u vstupu do objektu, „budova Tescobarák“ a „budova garáží“, kde se měřící zařízení nacházejí u vstupu od objektu Tescobarák. Kontrolní orgán provedl dne 2. října 2014 kontrolu a zjistil, že (i) měřící zařízení pro odběrné místo „budova dopravy“, výrobní číslo [REDAKCE], a pro odběrné místo „budova Tescobarák“, výrobní číslo [REDAKCE] jsou opatřena úřední značkou ověření Českého metrologického ústavu, z níž vyplývá, že k poslednímu ověření obou měřících zařízení došlo v roce 2004, a (ii) platnost prvotního ověření měřícího zařízení, výrobní číslo [REDAKCE], pro odběrné místo „budova garáží“, uplynula platnost dne 31. prosince 2011 a že měřící zařízení nebylo následně ověřeno, neboť není opatřeno úřední značkou ověření Českého metrologického ústavu.

V tzv. budově dopravy účastník řízení zajišťuje i společnou přípravu teplé vody pro odběrné místo „budova dopravy“ a svou spotřebu. Množství odebrané tepelné energie na společnou přípravu teplé vody pro více odběrných míst není měřeno a ani ve Smlouvě o dodávce tepelné energie číslo: [REDAKCE] ze dne 27. dubna 2008 není stanoven způsob rozdělení nákladů za dodávku tepelné energie, včetně získání a ověření vstupních údajů pro toto rozdělení. Účastník řízení vyúčtovává odběrateli dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody tak, že 40 % množství spotřebované studené vody v m³ vynásobí koeficientem 0,05 a koeficientem 4,1868.

Účastník řízení uzavřel dne 27. dubna 2008 se Stavebním bytovým družstvem Benešov u Prahy, IČO: 000 34 894, Smlouvu o dodávce tepelné energie číslo: [REDAKCE]. Tepelná energie pro vytápění je odběrateli dodávána do budovy č. p. 1545, katastrální území Benešov u Prahy, z budovy archivu, ve které je také osazeno měřící zařízení, výrobní číslo [REDAKCE], venkovním rozvodem.

V budově archivu se také nachází i společná příprava teplé vody pro uvedeného odběratele a pro spotřebu účastníka řízení. Množství odebrané tepelné energie na společnou přípravu teplé vody pro více odběrných míst není měřeno a ani ve Smlouvě o dodávce tepelné energie číslo: [REDAKCE] ze dne 27. dubna 2008 není stanoven způsob rozdělení za dodávku tepelné energie a vlastní spotřebu tepelné energie účastníkem řízení, včetně získání a ověřování vstupních údajů pro toto rozdělení. Množství odebrané tepelné energie

na společnou přípravu teplé vody účastník řízení pouze rozpočítává, a to tak, že vynásobí množství spotřebované teplé vody v m³ koeficientem 0,05 a koeficientem 4,1868.

Účastník řízení uzavřel dne 24. dubna 2008 se Střední zdravotnickou školou, Benešov, Máchova 400, IČO: 000 66 737, Smlouvu o dodávce tepelné energie číslo: 1/2008 a dne 27. dubna 2008 s paní [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], Smlouvu o dodávce tepelné energie číslo: [REDAKCE]

Oběma odběratelům je tepelná energie dodávána do budovy bez č. p./ev. č. postavené na pozemku parc. č. 1849/8, katastrální území Benešov u Prahy, která je ve vlastnictví účastníka řízení a kterou uvedení odběratelé, jakož i ostatní nájemci, užívají na základě nájemních smluv. Tepelná energie je dodávána do budovy z budovy ředitelství, v níž má účastník řízení osazeno měřicí zařízení, výrobní číslo [REDAKCE], které však není opatřeno úřední značkou ověření Českého metrologického ústavu, venkovními rozvody.

Z budovy ředitelství jsou do více objektů vedeny rozvody teplé vody, kdy množství dodané tepelné energie pro přípravu teplé vody není měřeno, ale účastníkem řízení rozpočítáno podle spotřeb uvedených na vodoměrech.

III. Právní hodnocení

Správního deliktu dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie dopustí tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teploty látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrží vlastní měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Ust. § 78 odst. 1 energetického zákona ukládá držiteli licence na výrobu a držiteli licence na rozvod tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem, a to se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů. Právní úprava pravidelnosti ověřování správnosti měření je pak provedena vyhláškou č. 345/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kdy doba platnosti ověření pro měřicí zařízení je v tomto případě stanovena na čtyři roky. Dle ust. § 7 vyhlášky č. 262/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se doba platnosti ověření počítá od začátku kalendářního roku následujícího po roce, v němž bylo ověření provedeno, a platnost ověření zaniká, jestliže uplynula doba platnosti jeho ověření.

Obsahem ust. § 78 odst. 1 energetického zákona je tedy několik samostatných povinností uložených držiteli licence na výrobu a rozvod tepelné energie, jejichž porušení je postihováno prostřednictvím skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Jednou z povinností uložených držiteli licence ust. § 78 odst. 1 energetického zákona je pravidelně ověřovat správnost měření.

Správní orgán na základě kontrolních zjištění dospěl k závěru, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického

zákona pravidelně neověřoval správnost měření, když platnost ověření zanikla u měřicího zařízení (i) výrobní číslo [REDAKCE] (odběrné místo „budova dopravy“) dne 31. prosince 2009, (ii) výrobní číslo [REDAKCE] (odběrné místo „budova Tesco barák“) dne 31. prosince 2009, (iii) výrobní číslo [REDAKCE] (odběrné místo „budova garáží“) dne 31. prosince 2011 a (iv) výrobní číslo [REDAKCE] (odběrné místo „objekt hemodialyzačního centra“) dne 31. prosince 2011. Měřicí zařízení výrobní číslo [REDAKCE] (odběrné místo „budova střední zdravotnické školy“) není opatřeno ani úřední značkou ověření Českého metrologického ústavu.

Správní orgán tak má za prokázané, že byly naplněny formální znaky pěti správních deliktů dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, a to nejméně v období od 8. ledna 2011, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Úřadu o udělení licence účastníku řízení na rozvod tepelné energie, v případě měřicích zařízení výrobní číslo [REDAKCE] (odběrné místo „budova dopravy“), výrobní číslo [REDAKCE] (odběrné místo „budova Tesco barák“) a výrobní číslo 16702-89 (odběrné místo „budova střední zdravotnické školy“) a od 1. ledna 2012 v případě měřicích zařízení výrobní číslo [REDAKCE] (odběrné místo „budova garáží“) a výrobní číslo [REDAKCE] (odběrné místo „objekt hemodialyzačního centra“) vždy do 2. října 2014, kdy kontrolní orgán provedl kontrolu účastníka řízení na uvedených odběrných místech.

Další z povinností uložených držiteli licence na výrobu a rozvod tepelné energie ust. § 78 odst. 1 energetického zákona je měřit, vyhodnocovat a účtovat dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení.

Správní orgán na základě kontrolních zjištění dospěl k závěru, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona nejméně v období od 1. ledna 2013 do 2. října 2014 (dále jen „kontrolované období“) neměřil v odběrném místě „dům čp. 1545“ dodávku tepelné energie za účelem společné přípravy teplé vody pro více odběrných míst (pro vlastní spotřebu a spotřebu Stavebního bytového družstva Benešov u Prahy) a ani ve smlouvě o dodávce tepelné energie není stanoven způsob rozdělení nákladů za dodávku tepelné energie vlastní spotřebu tepelné energie účastníka řízení, včetně získání a ověřování vstupních údajů pro toto rozdělení. Množství dodané tepelné energie účastník řízení vypočítával tak, že množství spotřebované teplé vody v m³ vynásobil koeficientem 0,05 a koeficientem 4,1868. Jednotka m³ však není měrnou jednotkou teplé vody a nelze z této hodnoty exaktně zjistit kolik tepelné energie odběratel skutečně spotřeboval, když spotřeboval určité množství studené vody (vyjádřené v m³) ohřáté na teplotu v rozsahu 45 °C až 60 °C. Pro zjištění množství tepelné energie pro ohřev teplé vody je nutné měřit spotřebu studené vody a množství tepelné energie dodané pro její ohřev, což ovšem účastník řízení neměřil vlastním měřicím zařízením, resp. žádným měřicím zařízením.

Správní orgán dále dospěl k závěru, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona nejméně v kontrolovaném období neměřil vlastním měřicím zařízením, resp. žádným měřicím zařízením, v odběrném místě „budova dopravy“ dodávku tepelné energie za účelem společné přípravy teplé vody pro více odběrných míst (pro vlastní spotřebu a spotřebu Zdravotnické záchranné služby Středočeského kraje, příspěvkové organizace) a ani ve smlouvě o dodávce tepelné energie není stanoven způsob rozdělení nákladů za dodávku tepelné energie vlastní spotřebu tepelné energie účastníka řízení, včetně získání a ověřování vstupních údajů pro toto rozdělení. Množství dodané tepelné energie byla účastníkem řízení vypočtena tak,

že odběrateli, tj. Zdravotnické záchranné službě Středočeského kraje, příspěvkové organizaci, vyúčtoval 40 % množství spotřebované studené vody v m³ vynásobené koeficientem 0,05 a koeficientem 4,1868. Pro zjištění množství tepelné energie pro ohřev teplé vody je ovšem nutné měřit nejen spotřebu studené vody, ale i množství tepelné energie dodané pro její ohřev, což účastník řízení nečinil.

Správní orgán dále dospěl k závěru, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona nejméně v kontrolovaném období neměřil vlastním měřícím zařízením, resp. žádným měřícím zařízením, v odběrném místě „budova střední zdravotnické školy“ dodávku tepelné energie za účelem společné přípravy teplé vody pro více odběrných míst, kdy teplou vodu pak dodával nájemníkům budovy bez čp./ev.č. postavené na pozemku parc. č. 1849/8, katastrální území Benešov u Prahy, jako konečným spotřebitelům, kteří využívali tepelnou energii jako službu spojenou s nájmem. Pro zjištění množství tepelné energie pro ohřev teplé vody je ovšem nutné měřit nejen spotřebu studené vody, ale i množství tepelné energie dodané pro její ohřev, což účastník řízení nečinil.

Správní orgán dále dospěl k závěru, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona nejméně v kontrolovaném období neměřil vlastním měřícím zařízením, resp. žádným měřícím zařízením, v odběrném místě „budova prádelny“ dodávku tepelné energie. Účastník řízení dodanou tepelnou energii vypočítával podle množství vráceného kondenzátu v m³ a podle nahlášeného množství cyklů praček, kdy na jeden cyklus bylo stanoveno množství spotřebované páry v závislosti na velikosti pračky, což ovšem není průkazný způsob zjištění množství dodané tepelné energie a nejedná se tak o přípustnou metodu pro měření tepla ve vodní páře pro obchodní styk. Aby nedocházelo při fakturaci k nejasnostem, musí být měřeno příslušnými měřícími zařízeními samostatně teplo v páře a samostatně teplo v kondenzátu, což účastník řízení nečinil.

Správní orgán dále dospěl k závěru, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona nejméně v kontrolovaném období měřil dodávku tepelné energie pro odběrné místo „Tržiště“ měřícím zařízením, které nebylo v jeho vlastnictví, ale ve vlastnictví odběratele společnosti Městská tepelná zařízení s.r.o., IČO: 498 27 529. Vztah mezi oběma subjekty k měřícímu zařízení či podmínky užívání měřícího zařízení pro účely měření dodávky tepelné energie do odběrného místa bytový dům „Tržiště“ nebyly upraveny.

Správní orgán tak má za prokázané, že účastník řízení při své licencované činnosti naplnil formální znaky dalších pěti správních deliktů dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

V souvislosti s tím, že účastník řízení svým jednáním naplnil formální znaky celkem deseti správních deliktů, se Úřad musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených deliktů. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze

považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty.

V jednáních účastníka řízení spočívajících v tom, že nejméně v uvedených obdobích pravidelně neověřoval správnost měření měřicích zařízení v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, a nejméně v kontrolovaném období u uvedených odběrných míst neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastních měřicích zařízení, lze shledat společenskou nebezpečnost (škodlivost) spočívající v ohrožení zájmu společnosti na zajištění správnosti údajů získávaných z jednotlivých měřicích zařízení a na spravedlivém a řádném rozdělení nákladů na tepelnou energii mezi odběratele napojené na stejnou soustavu rozvodného tepelného zařízení. Dle názoru správního orgánu tak jednání účastníka řízení naplnila ve všech případech znaky materiální stránky správních deliktů, které jsou mu kladeny za vinu.

Správní orgán se zabýval také otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá a účastník řízení existenci takových okolností ani netvrdil.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání deseti správních deliktů dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se účastník řízení dopustil deseti správních deliktů, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil opakovaně naplnění téže skutkové podstaty.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se jedním skutkem dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat, zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční. Lze však lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona. Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky

zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ust. § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční. Podle citovaného ustanovení zákona o přestupcích se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný. Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný, a pokud je u sbíhajících se správních deliktů stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

Správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání deseti správních deliktů, a to správních deliktů dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. Jako závažnější přitom správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení, kdy nejméně v kontrolovaném období neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, když neosadil vlastním měřicím zařízením odběrné místo „budova střední zdravotnické školy“ pro účely měření množství tepelné energie pro společnou přípravu teplé vody a vyúčtoval nájemníkům budovy bez čp./ev.č. postavené na pozemku parc. č. 1849/8, katastrální území Benešov u Prahy, jako konečným spotřebitelům množství tepelné energie pro společnou přípravu teplé vody podle spotřeb vodoměrů. Správní orgán přitom vzal v úvahu zejména možný vliv na spravedlivé a řádné rozdělení nákladů na tepelnou energii mezi nájemníky uvedené budovy.

Za správní delikt dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona lze uložit dle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat dle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. Protiprávní stav trval nejméně 21 měsíců, neboť účastník řízení nejméně v kontrolovaném období neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval tepelnou energii dodanou pro přípravu teplé vody prostřednictvím měřicího zařízení, což správní orgán hodnotí jako okolnost zvyšující závažnost správního deliktu.

Jako výrazně přitěžující okolnost chápe správní orgán skutečnost, že se účastník řízení dopustil zbylých devíti správních deliktů, když jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona nejméně (i) v období od 8. ledna 2011 do 2. října 2014 měřil dodávku tepelné energie třemi neověřenými měřicími

zařízeními, (ii) v období od 1. ledna 2012 do 2. října 2014 dalšími dvěma neověřenými měřicími zařízeními a (iii) v kontrolovaném období ve čtyřech uvedených případech neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení, když neosadil vlastní měřicí zařízení dodané tepelné energie.

Správní orgán konstatuje, že v současné době není schopen prokázat, zda účastník řízení tím, že neosadil měřicími zařízeními pro měření množství dodané tepelné energie na přípravu teplé vody odběrné místo „budova střední zdravotnické školy“, odběratele zvyhodňoval či poškozoval, a proto nepřičítal tuto skutečnost k tíži účastníka řízení.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říci, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 50 000 Kč, tj. u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a s ohledem na zásadu absorpce byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 50 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta v uvedené výši byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Vanda Zíchová, v. r
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly